

trés a votar tingué de respondre la pregunta que el noi representat en el cartell li adreça: "Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?" Quants manifestants passarien de llarg! Quants electors entrarien cap-cots a emetre el sufragi!

Penseu que tots els partits catalans tenen representació dins els rengles directius de la Protectora i penseu que els vots d'aquests partits sumen molts centenars de mils ciutadans que no són de la Protectora.

No volgueu vosaltres que'm llegiu que

el dia de demà - demà molt pròxim - us hagueu de sentir el cor conturbat per la pregunta del noi del cartell. Pugueu respondre afirmativament! I penseu que'l deure ciutadà us comportarà una major satisfacció i que, quan arribareu a casa, en els ulls de vostres fills i àdhuc en els dels infants que trobareu pel carrer hi notareu una brillantor més viva. Es que amb els ulls de l'ànima us diran: "Ja sabem que sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana!"

JOSEP GIRONA

Alexandre BULART i RIALP

ADVOCAT
BARCELONA
Balmes, 10 Entl. - Tel·lèfon, 11287

D'ara fa trenta anys

En el número de *La Cerdanya* corresponent al 24 de març del 1906, i sota el títol *Le meilleur accueil sera réservé aux étrangers*, es dona compte d'haver-se celebrat a Osseja una festa de la «Mi-Carême, la diada de Sant Josep.

Es veu que l'*accueil* que es reservava als estrangers, els quals podien donar-se per convidats, era una mena de convit "pagant", doncs, abans d'entrar la festa al seu ple, ja se's digué que havien de pagar una pesseta, moneda que en aquell temps tenia el seu valor i que els dits estrangers, la major part jovent de Puigcerdà, no es trobaren pas disposats a satisfer, armant-se una discussió sorollosa que amenaçava d'acabar a bufetades si no hagués estat la intervenció del Nen Naudí que calmà els ànims. Es determinà finalment que els d'Osseja es divertissin sols, retornant els forasters cada ú a casa seva.

L'articulista diu que "qui convida és qui paga" i no el convidat. Ja és una raó; però, avui les coses han canviat i les festes als pobles de Cerdanya, tot i convidant els forasters, ja se sap que són pagant; no manca mai el ball de ram ni el de revenja, tarda i nit, i almenys l'heu de comptar al preu de dues pessetes, o quatre francs, i el "convidat" paga com

un home, sense fer la més petita objecció. Cada poble, cada vila s'hi ha anat acostumant i el que hi acudeix ja sap el què li toca. I d'aquí ve que el jovent de la localitat que fa la festa, alguna vegada en lloc d'haver de pagar encara en surt beneficiat, havent-se pagat el luxe de "convidar" el jovent foraster.

El negoci avui s'ha ensenyorit de tot i aquell esperit de germanor que existia entre poble i poble ha desaparegut completament. Avui, en els programes de les festes, no hi manca mai l'"obsequi als forasters", però, les paraules són paraules i *les affaires sont les affaires*, i com que ja tothom ho sap i tothom ho practica, a l'hora de pagar el "convidat" paga i calla, esperant el seu torn de "convidar" per a fer la pau.

* *

En els números del mateix setmanari publicats durant aquella quinzena, no s'hi llegeix res de gaire interessant, com no sigui els preus del mercat d'entre els quals ens fixem en el dels ous que era de 80 cèntims dotzena, i en el dels colomins; de 1'25 a 1'50 ptes. el parell.

Ara també!

De l'Exposició P. Borrell a Barcelona

Tota la pintura d'aquest jove pintor digne continuador de l'art del seu pare, Juli Borrell, posseeix una característica determinant, una expressió que la fa personalíssima: la llum. Aquella llum dels seus quadros, el sol que no hi és estrident, que du clars i és suau i que és, potser, el què més atrau de la seves pintures

Vegeu sinó "Santa Coloma", una de les seves obres millors, plenes d'aquella llum que porta aire just d'emoció, amb els distints termes ben plaçats, percibint-se una fina matització de clars i obscurs. I aquesta lluminositat no és solament la "col·locació" de la llum, sinó que és tot l'ambient ple de lluminositat, perquè les ombres ténen llurs transparències del sol. També «El Poble Major» (Soller), la llum adquireix, pel seu contrast una gran claretat, restant les ombres no en l'obscur propi, sinó com a resultat de l'atmosfèric. Citem també «Sant Joan de Caselles», que és una altra tela digna de mencionar-se.

Aquesta vegada l'exposició de Pere Borrell dona una impressió de conjunt remarcable per l'harmonia de la seva totalitat. I el curiós de les pintures d'aquest artista és la simplicitat amb que semblen fetes, doncs, en aparença, no s'hi veu ni l'uita ni el procés del constructiu. I és que el seu camí, ja ben traçat, no aspira a evolucions que segons per a qui, podrien ésser perniciosos.

En Borrell, recte en el seu camí característic, va encimbellant-se en color i estructura, sense perdre s'hi per haver assolit en el just medi de les seves aspiracions, la formació del seu estil.

F. G.

Es lloguen per a temporada o per a tot l'any pisos de nova construcció (10 peces), ne casa ben situada a ple sol. Aigua corrent amb quarto de bany.

Raó: Avinguda Garcia Hernández Casa PUBILL - Puigcerdà (Baronia)